

tjenestemandspensionsrettigheder tillige indgår et arbejdsgiverbidrag, der normalt andrager ca. det dobbelte af det bidrag, tjenestemanden har eller formodes at have indbetalt, eller ca. 10 pct. Til sammenligning tjener, at en britisk tjenestemand — alt andet lige — vil kunne få overført 2-3 gange det beløb en dansker kan få overført. Denne situation harmonerer dårligt med princippet om fælles behandling af alle EF's tjenestemænd.

Spørgsmålet er, om der overhovedet er tale om en korrekt beregning af den aktuarmæssige værdi — eller tilbagekøbsværdien — af den danske tjenestemandspensionsrettigheder. Iflg. gennemførelsesbestemmelserne til artikel 11, stk. 2, skal den korrekte værdiberegning endog kunne dokumenteres.

I stedet for at sammenligne med en overførselsberegning i forbindelse med overgang fra statstjenestemand- til kommunaltjenestemandsansættelse burde man snarere basere sig på de regler, der synes at gælde for overgangen fra tjenestemandsansættelse til overenskomstansættelse og vice versa, jfr. § 4a i lov om tjenestemandspension. De overførselsværdier eller beløb, der her er tale om, beregnes netop på grundlag af 4-5 pct. eget bidrag og 8-10 pct. institutionsbidrag. Bestemmelserne i artikel 12, litra c) og d), i bilag VIII til personalevedtægten hviler også på den forudsætning, at der er overført 2/3 arbejdsgiverbidrag og 1/3 eget bidrag.

2. Spørgsmålet er endvidere, om man ikke ved lovforslagets § 1, nr. 7, udelukker visse tjenestemænd fra at nyde godt af overførselsadgangen. Denne er således betinget af en ret til opsat pension, der først opstår, når en tjenestemand har opnået en pensionsalder på mindst 3 år. Herved bemærkes, at pensionsalderen alene er det antal år, i hvilke han har været ansat som statstjenestemand *efter sit 25. år*. Herved ville især tjenestemænd, der ansættes i EF's lønkategorier B, C eller D, være ubegrundet dårligt stillet.

III.

Bemærkninger og spørgsmål til DK-situationen.

1. I denne situation foreskriver artikel 11, stk. 1, i personalevedtægten udtrykkeligt, at der skal foreligge en aftale med fællesskaberne. Det forekommer i den forbindelse ikke

begrundet, at lovforslaget ved § 1, nr. 5, fastlægger en del af det, der skal gøres til genstand for aftale med EF. Herved foregribes ensidigt aftalens indhold. For EF's vedkommende er det således ikke ligegyldigt, om der sker overførsel af den aktuarmæssige modværdi af den EF-ansattes pensionsrettigheder eller dennes udtrædelsesgodtgørelse.

2. For den EF-ansatte vil det under alle omstændigheder være ganske utilfredsstillende, at der mod overførsel af den aktuarmæssige modværdi af hans EF-pensionsrettigheder eller hans udtrædelsesgodtgørelse i hans danske pensionsalder alene medregnes *den faktiske tid*, han efter sit 25. år har været ansat i EF.

Den pågældendes EF-pensionsrettigheder vil normalt have en langt større beløbsmæssig værdi end det beløb, der (nominelt) skulle have været indbetalt både som eget bidrag og som institutionsbidrag, hvis han i den tilsvarende periode havde været dansk tjenestemand.

En sådan overførselsadgang vil næppe blive benyttet af nogen dansk EF-ansat. Spørgsmålet er endvidere, om EF vil kunne indgå en aftale med dette indhold.

3. Såfremt en dansk EF-ansat måtte have overført pensionsrettigheder fra en tidligere dansk tjenestemandsansættelse og ønsker genansættelse som dansk tjenestemand, vil han i visse situationer være afskåret fra at opfylde kravet i den i lovforslagets § 1, nr. 7, foreslåede affattelse af lovens § 24, stk. 5, om genindbetaling af tidligere til EF overførte beløb og samtidig bevare valgfriheden efter § 1, nr. 5.

Fra EF's side har man således ikke efter de gældende regler mulighed for at undersøge de overførte danske beløb, der er indgået i EF's pensionsordning, fra hans EF-pensionsrettigheder eller udtrædelsesgodtgørelse.

Såfremt han vil benytte overførselsadgangen, må han overføre den akkumulerede værdi. I tilfælde af at han har opnået EF-pensionsberettigelse (efter 10 års ansættelse), har han *alene* denne mulighed — bortset fra at benytte evt. egne opsparede midler. Hvis han har mindre end 10 års EF-anciennitet — og dermed ret til udtrædelsesgodtgørelse — synes han ikke at kunne undgå EF-beskatning af det tidligere overførte danske pensionsbeløb ved udbetalingen heraf som